

וילוו העם על משה לאמר מזה נשתה וישעך אל
יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימותקו
המים שם שם לו זקק ומועפס ושם נסדו ויאמר
אם שמוע תשמע להול יהוה אלהיך והישר בעיניו
תעשה והאזנת למוצותיו ושמרת כל זקניו כל
המוזלה אשר שמתי במוצרים לא אשים עליך כי
אני יהוה רפאך ויבאו אילמה ושם
שתים עשרה עינת מים ועלעים תמרים וזלו שם
על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל
אל מדבר סיני אשר בין אילם ובין סיני בזמשה
עשר יום לזדש השני לצאתם מארץ מצרים ויליו
כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במוצו
ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
בארץ מצרים בעשבתנו על סיר הבשר באכלנו
לזם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית
את כל הקהל הזה ברעב ויאמר
יהוה אל משה הוצי מביטיר לכם לזם מן השמים
ויליא העם ולקטו דבר יום ביומו למועץ אנסו הילך
בתורתני אם לא והיה ביום השעי והכילו את אשר
יביאו והיה מעשה על אשר ילקטו יום יום ויאמר
משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי
יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים ובקר וראיתם
את כבוד יהוה בשמשו את תלתיכם על יהוה
וילוו מזה כי תלונו עליו ויאמר משה בתת יהוה
לכם בערב בשר לאכל ולזם בבקר לשבע
בשמוע יהוה את תלתיכם אשר אתם מליצים עליו
וילוו מזה לא עליו תלתיכם כי על יהוה ויאמר
משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל
קרבו לפני יהוה כי שמוע את תלתיכם ויהי כדבר
אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר
והנה כבוד יהוה נראה בעיני
וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלוני
בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו
בשר ובבקר תשבעו לזם וידעתם כי אני יהוה
אלהיכם ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המזנה
ובבקר היתה שכבת הטל סביב למזנה ותעל
שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מזוספס דק
כספר על הארץ ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל
אזיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם
הוא הלזם אשר נתן יהוה לכם לאכלה זה הדבר
אשר עוה יהוה לקטו ממונו איש לפי אכלו עמר
לגלגלת מספר גפשיכם איש לאשר באהלו תקלו